

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 6. Quando ab illis votum illud de servandâ Virginitate emissum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

secum propositi, invenisse, vel facere, obstericante Dei gratiâ.

XVII. Stat ergo & stabit in æternum quod docet Eximius Hugo de S. Victore sui temporis alius Augustinus lib. de Conjugio Mariæ, D. Thomas in Annotat. super Epist. ad Galat. cap. 1. & part. 3. quæst. 28. artic. 4. ad 3. Gerson serm. de Nativit. Beatæ Mariæ confid. 3. noster Waldensis tomo 1. lib. 3. cap. 22. Quos jam sequitur omnis Theologorum Chorus, Divum Josephum unâ cum Sponsâ suâ lectissimâ in nuncupando & solvendo virginitatis voto sanctè convenisse, Divino scilicet id providente Numine, ut ad grande illud Arcanum, à quo mundi salus pendeat, Virgini Matri talis Coniux adhiberetur, qui, ut in cæteris virtutibus, sic etiam in summâ pudicitia, illi concors esset & conformis.

CAPUT VI.

Quando ab illis votum illud de servandâ Virginitate emissum?

I. **D**UO sunt circa hoc certa ex jam dictis: primò: votum illud ab utroque emissum. Secundo, emissum ante Annuntiationem Mariæ, ut patuit evidenter ex interrogatione illâ Mariæ ad Angelum, *Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco?* Restat nunc quærendum an etiam ante desponsationem?

II. Et quidem de Beatâ Virgine videtur omninò certum: sicque censent post D. Augustinum mox citatum omnes Theologi, qui dum disputant an verum intercesserit inter Mariam & Josephum matrimonium, supponunt ante illud fuisse in illis castitatis votum maximè verò in Mariâ. Probatum primò ex quæst. 2. cap. Sufficiat, ubi Nicolaus Papa ait. *Si Beata Maria contra suum propositum consensit in carnalem copulam, rea facta est voti virginialis mente, etsi non opere violati, quod de eâ sentire nefas est.* In hac etiam sententiâ fuit noster Doctor Resolutus Joannes Bacchionius in 4. dist. 32. quæst. unicâ art. 3. ubi in Responsione 2. ad difficultatem in artic.

propositam sentit non obstare veritati Matrimonii votum Beatæ Virginis, quod illud antecessit: Nam, inquit, illud subiecit Divinæ dispositioni, quia proposuit se virginitatem servaturam, nisi Deus sibi aliter revelaret, & sic, ut dicit Glossa ibidem, Deo revelante potuit licitè matrimonium contrahere supposito quod vovisset etsi solemniter, quia quantumcumque sit votum excipitur autoritas majoris, tit. *de jure jurando*. Venientes.

Probatum secundo, quia cum constet quod ante Annuntiationem voverit, quid asserri potest cur illud fecerit tempore solum quod mediavit inter illam & desponsationem, & non ante? Quinimmò nisi dicamus illam ante desponsationem vovisse, non removeretur sufficienter ab illâ suspicio, quod non nupserit ut cæteræ puellæ, hoc est liberorum causâ, ut voluerunt post Calvinum citatum Cap. præcedenti num. 3. Centuriatores centur. 1. lib. 2. cap. 10. ut quid enim admittetur in eâ votum ante Annuntiationem & non ante desponsationem, nisi quia voto obstricta non potuisset nubere? Ex quo scilicet vel non potuisset consentire in copulam ne violaret votum, ac sic matrimonium fuisset nullum: vel si consensisset, mente violasset votum, ac sic matrimonium licet validum, fuisset tamen sacrilegum.

Sed præmitur illud ipsum argumentum contra adversarios: Nam vel Beata Virgo quando nupsit, consensit in copulam, vel non: si non consensit, ergo nullum contraxit matrimonium: si consensit, ergo vera Virgo non permansit. *In eo ipso namq.* inquit eleganter Hugo à Sancto Victore tomo 3. lib. de Mariæ Matris Dom. Nost. Virginit. perpet. cap. 1. paulò post inquit. *propositum virginitatis deseruit, quo se per consensum debito carnalis commercii in conjugali Sacramento sponte subiecit. Ac per hoc, quod virginitatis propositum in consensu copule carnalis deseruit, jam mente virgo esse desit, etiamsi carne virgo permansit. Quæ est igitur hæc Virgo virginum, singularis integritate, unica castitate, excellens dignitate? Quæ sunt ista præconia & assidue laudationes, immò potius quæ sunt quotidiana ista adulationes quibus singu-*

lariter laudabilem, & excellenter super omnes gloriosam Mariæ virginitatem predicamus, quæ non solum omnibus virginibus præferenda non est, sed multis etiã postponenda, quæ & carne virgines probate sunt, & virginitatis propositum usque in finem mente castã atque devotã inviolatum tenuerunt? Comparetur nunc virginitas Agnetis & Mariæ, & quæ fuerit in merito probata sublimior, dignè etiam in laudibus excelsior teneatur: illa se in custodia virginitatis tam invictam exhibuit anno decimo-tertio, ut eam à proposito suo, nec ipsa mors illata dejiceret: Hac se tam mobilem demonstravit, ut unius eam viri & pauperis affectus ad consensum sui inclinaret. Illa in tantum virginitatem dilexit, ut quidquid in ejus comparatione pretiosum promitteretur, contemnendum crederet, quidquid pro ejus defensione durum inferebatur non timendum judicaret: Hac virginitatem tam facile despexit, ut eam & sine pœna promisso desereret, & sine pœna illatã abdicaret. Quid igitur restat nisi ut dicamus, inferiorem habere gradum in merito ac laude virginitatis illam, quæ à proposito conservanda virginitatis sponte cecidit, etiam si carne virgo permansit: Superiorem verò illam, quæ cum carnis integritate propositum virginitatis usque in finem inviolatum custodi vit.

V.

Dices non idem est nubere cum voto, ac nubere cum proposito castitatis, quia qui nubit cum solo proposito castitatis non peccat; peccat verò qui cum voto. Undè D. Augustinus lib. de bono Viduitatis cap. 8. & 9. & de Adult. Conjug. cap. 15. & cap. 24. ait in iis qui voverunt castitatem, non tantum nubere, sed etiam nubere velle damnabile est: Et colligitur ex Apostolo 1. ad Timoth. cap. 5. vers. 11. Quare cum Beata Virgo nuptura esset, potuit habere propositum castitatis, non votum: sed hæc instantia fuga est argumenti, non evasio, quia hæc differentia est tantum accessoria ad consensum matrimonii: nam quoad entitatem ipsam consensus de quo hic, eodem modo se habent nubens cum proposito virginitatis & nubens cum voto. Neuter enim consensum illum præbens in copulam virgo permanet. Plura de his alibi, ubi de veritate matrimonii.

Probatur tertio, cum desponsatio Beatae Virginis cum D. Iosepho fuerit ultima quasi dispositio executionis illius æterni Consilii, quo filius Dei ante tempora sæcularia decreverat fieri filius hominis, consequenter eadem sacratissima Virgo in matrem suam elevari, oportuit quod tunc essent in illa omnia prærequisita ad hoc, ut in illa Deus magnum illud opus dignè exequi posset: sed ut in eã opus illud dignè Deus exequeretur, requirebatur sũma virginitas, & qualis nulla talis, quare antequam desponsaretur, debuit omninò caro ejus, ex quã Deus suam sumpturus erat, esse per votum Virginitatis sanctificata, & Deo consecrata. Primò quia docente D. Augustino lib. de Sanctã Virginitate cap. 8. Neque ipsa virginitas quia virginitas est, sed quia Deo dicata est honoratur, qualicet in carne servetur, spiritus tamen Religione ac devotione servatur, ac per hoc etiam virginitas corporalis spiritualis est, quam voverit & servat continentia pietatis. Secundò, quia virgo eo castior est, quo majorem habet affectum ad Virginitatem, sed vovere virginitatem, est ex affectu majori ad virginitatem, ergò Diva Deipara jam voverat, quando Sponsa tradita est ut mater jamjam fieret. Tertio, quia cum Beata Virgo indè ab ortu suo fuerit semper & in omnibus speciali Spiritus Sancti unctiõne imbuta, & cælesti sapientiã perfusa, cur non scivisset ante, ut post suam desponsationem, votum virginitatis esse Deo gratum & acceptum? an hoc illi occultandum fuit donec nupsisset? & si occultatum, quare? sin verò, cur distulisset illam vovere? Ad hoc quid responderi poterit?

Dices in lege maledicta erat sterilis quæ non pariebat: Respondeo primò, intelligitur de sterili quæ in conjugio generationi vacans, sterilis & infocunda erat, non autem de eã quæ voluntariè castitatem servabat. Constat hoc sexcentis exemplis ex Scripturã, præcipuè verò in Filiis Prophetarum, idest discipulorum & sequacium Sancti Patris Noltri Eliæ Prophetæ, qui virgines non mansissent, si virginitas sub hoc maledictò comprehensa fuisset. Quin è contra Sapientiæ cap. 3. dicitur.

Felix

Felix sterilis & incoquinata, que non novit thorum in delicto, habebit fructum in respectione Animarum sanctarum. Et Isaia cap. 56. vers. 5. promittit Deus Eunuchis, intellige illis qui se castraverunt propter Regnum cœlorum (quod fit per votum inducens impotentiam moralem) *In domo sua locum & nomen melius à filiis & filiabus, nomen sempiternum quod non peribit.*

VIII. Instabis, locus ille ad litteram intelligitur de Eunuchis qui sic nati sunt, vel qui ab hominibus facti sunt, quos nec Deus ab Ecclesiâ repellit. Respondeo, maximè tamen intelligit Eunuchos voluntarios, de quibus Christus Matthæi cap. 19. vers. 12. qui seipso castraverunt propter Regnum Cœlorum. Et certè si illis erit in Ecclesiâ & in cœlo nomen gloriosius & diuturnius quàm possent habere à filiis & filiabus, quanto magis his qui ita se propter Deum castraverunt? Ita hunc locum explicant Sanctus Augustinus lib. de Sanctâ Virginitate cap. 24. & lib. 14. contra Faustum, Sanctus Hieronymus in hunc locum, Sanctus Ambrosius Exhortat. ad Virgin. Sanctus Gregorius Papa 3. part. Pastoral. cap. 29. & alii Sancti Patres, idque fusè probat Doctissimus Franciscus Forerius Ordinis Prædic. suis in hunc locum Commentariis. Primò, ex verbo Hebræo *nivra*, quod plenè illis solis cõpetit qui ideò se castraverunt propter regnum cœlorum, ut perfectius Deo servire possent. Secundò, *ex to qui custodierint sabbatha mea*: hi enim præ omnibus perpetuum Deo Sabbathum celebrant, dum noctes & dies orationi, Meditationi, factæ lectioni, in summâ quiete transigunt; uti Esæos fecisse narrat Philo Judæus, qui fuerunt Monachorum Parentes & S. P. N. Eliæ Successores. Tertiò, ex verbis *elegerint quæ ego volui*: Qui enim ea magis eligunt quàm tales, qui ut plurimum non tantum præcepta Dei, sed etiam consilia complectuntur? Quartò, ex verbis *immediatè præcedentia sequentibus, & renuerunt fœdus meum*. Quinam enim sunt qui non violant ne vel in minimis fœdus Dei, nisi illi qui arctiori se vinculo ad illud servandum adstrinxerunt, quales sunt spirituales illi Eunuchi? quæ omnia non ignorabat

illuminatissima Virgo, electa (etsi hoc tunc nesciret) ut esset illa quæ filium Dei, manens Virgo, utero suo concipere, gestare per 9. menses, & parere debebat, cuius & vel ipsa pedissequa esse gestiebat?

Respondeo secundò, Deus inter alias benedictiones populo Judaico datas hanc unam ponebat quod inter illos nullus utriusque sexus sterilis esset: quare Judæi à contrario sensu inferebant steriles maledictos, utpote qui ab illâ divinâ benedictione alieni erant, cum tamen major semper fuerit benedictio utrique sexui sterilem esse seu Virginem ex electione propter Deum: nec aliud Judæi, ex Scripturâ proferebant testimonium contra hanc sterilitatem, quàm illud à contrario sumptum: Ergo illud maledictum à solâ pendebat hominum opinione, quàm Beata Virgo non curabat, utpote unicè à Spiritu sancti ductu pendens. Quare sic illa secum loquebatur teste Divo Bernardo homil. 2. in Missus est: *Melius est mihi maledictum incurere quàm castitatem violare; nam licet video maledictum, sed non peccatum. Hec enim maledictio quid est nisi hominum exprobratio?*

Objicies capite *Beata Maria 27.* Quæst. 2. ex Divo Augustino legimus eam decrevisse servare virginitatem nisi Deus aliter revelaret, non ergo vovit. Respondeo caput hoc D. Augustino attributum, non reperit inter opera ejus, ut notat Rebellus lib. 2. de Matrim. quæst. 13. sect. 2. num. 6. Ubi etiam ait non esse verosimile illud ex variis Augustini libris fuisse decerptum, ut quibusdam placuit, quia continet sententiam cum Doctrinâ S. Augustini minimè coherentem, & falsam, nempe quod immaculatissima Virgo cum nupsit, in copulam cõsenserit, non quidem illam appetendo, sed divinæ voluntati se submitendo; qui consensus mentalem virginitatem excludit, quod de eximiâ & summâ virginitate nefas est cogitare, illam enim virginitatem ei debemus attribuere; quâ nulla major. Igitur qui caput illud collegit, Gratiano & Magistro, & aliis imposuit, qui propter illud moti sunt ut ita de Virgine sentirent.

Cc 3

Respondeo

IX.

X.

XI. Respondeo secundò, potest & illud caput si sit ex D. Augustino, explicari sic: dicendo quod cum Beata Virgo dicitur decrevisse servare virginitatem nisi Deus aliter revelaret, quemadmodum etiam loquitur noster Bacchoni-
 XI. nus hic supra num. 2. non id dicitur quod ejus propositum seu votum fuerit propriè conditionatum: sed per id significatur quousque purissima Virgo voti sui obligationem extenderat, ut scilicet nullatenus unquam ab illius observatione libera foret, nisi Deo dispensante & manifestè manifestante se velle ut illud relinqueret: Cum quâ interpretatione stat nostra sententia de veritate matrimonii ut infra capite undecimo per totum, nec ei contrarius erit noster Bacchoni-
 XII. us.

XII. Dices, D. Thomas 3. part. Quæst. 28. art. 4. & in 4. sentent. dist. 30. Quæst. 2. art. 1. docet ante desponsationem vovisse, non simpliciter, sed sub conditione, si Deo placeret. Respondeo intelligendum S. Doctorem juxta prædicta, non de conditione quæ suspendat voti obligationem donec impleatur, ita ut voverit servare virginitatem si Deus illi revelaret hoc sibi placere, sed potius loquitur de conditione non suspendente, donec de contrariâ Dei voluntate constaret; juxta doctrinam num. præcedentis.

XIII. Tandem docent multi, quia Beata Virgo ab instanti suæ Conceptionis cum gratiâ accepit usum rationis, eodè etiam momento, saltem corde, vovisse, ut nunquam non ejus caro Deo dicata fuerit: Alii verò quando in Templo ut cum virginibus Deo ministraret præsentata fuit: sed hæ sententiæ mihi non placent, quia toto tempore quo in utero Matris delituit, ac etiam pluribus annis à suo ortu non fuit capax saltem externorum actuum istius virtutis: Quare probabilius dico ut sequitur. Cum maximè credibile sit Beatam Virginem, licet usu rationis & gratiæ præventam, profecisse tamen quemadmodum & filius ejus gratiâ, & ætate, & sapientiâ coram Deo & hominibus, videtur satis consequenter ipsam fecisse vota, aliâque plura, quæ opera virtutum externa spectabant, juxta ipsam illorum operum exigen-

tiam: quare existimo non fecisse illud votum virginitatis nisi ad annos pubertatis, seu eâ ætate quâ alii incipiunt fieri capaces actuum externorum istius virtutis, vel illi oppositorum.

Ex quibus censeo & Divum Josephum etiam ante desponsationem, saltem quando contrahendum fuit cum Deipara conjugium, vovisse propter rationem in fine capitis præcedentis num. 16. & 17. allatam, quam ibi vide. Quemadmodum enim Beatissima Virgo, cujus mentem sermo Dei vivus prius imbuerat, quàm carnem indueret, nunquam propositum virginitatis mutavit, ita nec ulli mutationis periculo exposuit, aliàs multum de virginitate remisisset: sed quomodo id fieri potuit, & potuit nubere, nisi quia cum nubendum esse ex voluntate Dei didicisset, ei cui nuptura erat votum suum aperuit & propositum, se non aliter ei nupturam, nisi sub hæc expressâ conditione, quod simul vitam ducerent perpetuò Cœlibem? Neque hoc tantum, sed nec voto ac conscientiæ suæ satis consultum credere potuit, per hoc quod simpliciter acceptaret conditionem, nisi & ipsum ad idem Deo vovendum induxisset: quod Virgini Cœlesti sapientiâ perfusa, difficile non fuit obtinere ab eo, qui si ullus unquam homo, ad eandem virtutem cœlitus dispositus erat.

Confirmatur: Nusquam constat Beatam Virginem oblatum sibi à Deo sponsum respuisse, aut ut illum acciperet moram fecisse, & tamen matrimonium hoc fuit contractum priusquam à Spiritu sancto Verbo æterno fecundaretur, ut probabimus infra: Cum autem eidem Virgini diceretur ab Angelo, *Ecce concipies & paries, &c.* mox interrogavit Angelum & opposuit, *Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco?* Cur obsecro in contrahendo cum Josepho conjugio nil cunctatur, annunciata verò cunctatur? Quid ad hoc respondebimus? nisi quod voluit per hoc omnibus manifestum fieri, quod tamen Joseph Sponsus suus esset, ob hoc tamen nihil sibi timendum pro suâ virginitate: quomodo autem hoc nisi scivisset illum eidem, quo ipsa, voto adstrictum.

Quod

XVI. Quod si forte dicas Deum Divæ Virgini revelasse Sanctum Josephum nunquam virginitati ejus adversaturum, ac sic aliud non fuisse necessarium ut cum eo sine periculo sui voti contrahere posset. Replico, quomodo tunc tam moderatus esse potuit, & non ipse vel eodem voto jam munitus, vel ad idem proximè dispositus? quod si dispositus, nunquid connaturalius fuit ut ante sciret, sicque ipse sciens & volens acceperet, nec acceperet modo, verum etiam ipse ad majus suum meritum idem exemplo ejus voveret? Certè cum tanta fuerit ejus virginitas, ut Mariæ Virginitati individue sociari meruerit, quis hoc ei negabit? Potuit ergo ille quod Sara uxor Tobia junioris lib. Tobia cap. 3. & meliori titulo quam illa dicere. *Tu scis Domine quod nunquam concupivi feminam* (virum aiebat illa,) & mundam servavi animam meam ab omni concupiscentiâ uxorem autem cum timore tuo non cum libidine mea consensu suscipere. Quam ergo pura! quam perfecta D. Josephi pudicitia! qui sponsus sponsam absque nuptiali affectu duxit ac tenuit? qui Virgo Virginem adiit atque servavit: qui denique primus omnium mortalium in conjugio coluit, & coli posse ostendit Sanctum & integrum coelibatam.

XVII. Confirmatur hæc Responsio ex eo quod habetur in Revelat. Sanctæ Brigittæ lib. 7. cap. 25. ubi sic Beata Deipara ad eandem Sanctam Brigittam, *Pro certissimo scire debes, quod Joseph antequam desponsavit me, intellexit in Spiritu sancto me vovisse virginitatem.*

CAPUT VII.

Gloria Sancti Josephi & ejus casti Conjugii ex illius predictionibus & figuris.

I. **H**oc Sacratissimum D. Josephi cum Beatâ Virgine Conjugium, ex quo Christus, & ex hoc nostra Salus, in eoque amborum integritatem omnibus retro

saeculis inauditam, raram futuris, à SS. Prophetis longè ante præscitam, prædictam, & præfiguratam fuisse, ostendere oportet, quia ex hoc non tantum quam ea combinatio magna sit apparebit, sed etiam quam vera. Etenim non ea tantum magna esse oportet, quæ Deus tantopere antequam existerent prædici, & antequam fierent præfigurari, & ut ita loquar ideari voluit, ut constat ex dictis part. 1. tract. i. Prolud. 7. per totum, sed etiam illorum veritatem necesse est esse maximam ac præcipuam, quandoquidem Lactantio teste lib. 4. insit. *Non idcirco à nobis Deus creditur quæ mirabilia fecit, sed quia in eo vidimus esse facta omnia quæ nobis annuntiat sunt Vaticinio Prophetarum.*

II. Porro horum Sacrorum Conjugum continentia dupliciter considerari potest, Primò, seorsim, ut fuerunt personæ distinctæ & separatæ. Secundò conjunctim, ut scilicet per matrimonium unitæ: Primò modo, quemadmodum Divæ Deiparæ virginitas per omnes quæ illam præcesserunt mulieres castas, seu etiam virgines, præfigurata fuit, ita ut D. Josephi per viros qui ejusdem virtutis laude floruerunt: fuisse autem multi è quibus præcipuis fuit Joseph Patriarcha filius Jacob & Rachelis. De quo ita D. Bernardus Homil. 2. in Missusest. *Memento, inquit, magni illius Patriarchæ in Egypto venditi, & scito ipsius istum non solum vocabulum fuisse sortitum, sed & castitatem adeptum*, in Deo scilicet quod iste Dominæ suæ noluit committere. Immo ut figuratum figurâ superat, ita hic noster Joseph longè istum præcessit, qui per plures annos cum Virgine (quam ut Dominam suspiciebat & venerabatur) conversatus est cum tali puritate, ut nec levissimo motu interiori, qui solent etiam in sanctissimis viris subrepere, fuerit concussus. Deinde quia ille Joseph antiquus contulit sibi ab uxore alienâ, hic à propriâ: ille fugiens, hic manens, tandem quia ille castitate enituit, hic virginitate.

III. Sed hic de illorum continentia, secundò modo sumptâ, id est ut fuerunt per matrimonium uniti: Prædicta fuit

Haec

Joseph

Revelat

D.

Joseph

SV

an